

Spørgsmål fra miljøudvalget og miljøministerens besvarelse heraf.

Spørgsmål 21:

En række kommuner har ladet spildevandsanlæg udføre ulovligt, idet der ikke som krævet i vandløbsloven er afsagt de fornødne landvæsenskommissionskendelser. Borgerne har dermed været fuldkommen afskåret fra at udøve de rettigheder, som de er tillagt i henhold til vandløbsloven. En del af de pågældende kommuner forsøger gennem spildevandsplanerne at vaske disse ulovligheder rene. Giver miljøbeskyttelsesloven mulighed herfor?

Svar:

Hvor en kommunalbestyrelse efter en kloakdispositionsplan har udført et anlæg, hvis kapacitet og rensningsgrad ikke er nøje fastlagt i en kendelse i medfør af vandløbsloven, og som derfor burde have været forelagt for en vandløbsret eller — efter miljøbeskyttelseslovens ikrafttræden — for amtsrådet (Hovedstadsrådet) forinden udførelsen, vil de berørte borgere i forbindelse med behandling af den spildevandsplan, hvorunder det pågældende anlæg er inddraget, få mulighed for at udøve deres rettigheder i henhold til miljøbeskyttelseslovgivningen.

Reglerne om godkendelse af kommunale spildevandsplaner, åbner også en mulighed for myndighederne for i givet fald af egen drift at berigtige forhold vedrørende allerede etablerede anlæg. En sådan mulighed bestod ikke efter den tidligere lovgivning, hvor vandløbsretterne var henvist til alene at behandle de sager, som en rekvirent måtte indbringe vedrørende sådanne anlæg. Under amtsrådets (Hovedstadsrådets) behandling af spildevandsplanen vil der være mulighed for f. eks. at tage initiativ til iværksættelse af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige, for at anlægget kan fungere miljømæssigt forsvarligt.

Spørgsmål 22:

ad ministerens besvarelse af spørgsmål 1 (bilag 2)

Hvordan sikres det gennem den nuværende lovgivning, at en virksomheds bidrag til

anlæg og drift af et kommunalt spildevandsanlæg (herunder rensningsanlæg) svarer til den pågældende virksomheds faktiske belastning af anlægget (herunder mængden og arten af forureningen, visse tungmetaller, virkning på biologiske rensningsanlæg m. v.)?

Svar:

I miljøministeriets cirkulæreskrivelse af 29. marts 1974, hvori der henvises til den af landbrugsministeriet den 6. april 1971 udsendte vejledende standardvedtægt, er det bl. a. anført, at der for særligt vandforbrugende og forurenende virksomheder bør pålignes et særbidrag, beregnet på grundlag af vandmængder og iltforbrug (kemisk eller biokemisk).

Når det for disse virksomheder kan være vanskeligt at sikre, at de fastsatte særbidrag i fuld udstrækning kommer til at svare til belastningen af anlægget, beror det bl. a. på en række komplicerede sammenhænge mellem vandmængder, forureningsmængder og koncentrationen heraf. Også anlæggets belastning i øvrigt med andet industrispildevand og almindeligt husspildevand gør det vanskeligt entydigt at fastlægge et omkostningsbestemt særbidrag.

For så vidt angår særlig forurenende stoffer, herunder tungmetaller, må det forudsættes, at disse tilbageholdes på virksomheden. Udgifterne herved må afholdes af virksomheden og er uvedkommende for fastsættelsen af bidrag til det offentlige anlæg.

Det er miljøstyrelsens opfattelse, at retningslinjerne i det nævnte cirkulære stort set følges ved udformningen af de kommunale betalingsregler.

Ministeriet er imidlertid, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, indstillet på at drøfte disse spørgsmål med de kommunale organisationer og erhvervsorganisationer med henblik på at supplere den nævnte cirkulæreskrivelse med nærmere retningslinjer for bidragsberegningen.

Spørgsmål 46:

I ministeriets besvarelse af spørgsmål 28 (bil. 11) anføres bl. a.: »Når der tidligere er